

Su ra - hu, Is sand, täi - dab mu e - lu täi - es - ti.
Kõik kar - tu - se ta või - dab, mis va - hest rõ - hub - ki.

Su ra - hu, Is - sand, mul - le kui lap - sel e - ma käed, mis

si - li - ta - vad jäl - le, ta juur - de laps kui läeb.

2. Su rahu, Issand, hingab
mu kodukoldel ka.
Ta usalduse jagab
ja õnne vaiksema.
Ja veel, kui varju heidab
öö vahest kodule,
Su rahu peagi täidab
taas lapse südame.

3. Su rahu, Issand, ehib
ka koguduse teed.
Ta Sinu rahvast juhib -
neist rahunõudjad teeb.
Ei lõhu vaenu vägi,
riid, väiklus mõistmatu.
Su rahu on kui jõgi -
lai, sügav, otsatu.

*Viis: "Kuis pean vastu võtma" (Wie soll ich dich empfangen)
Johann Crüger, 1598-1662.
Sõnad: Arved Paul, 1913-1960.*